

Tærskplejlen fra himlen

Der var engang en bonde, som gik ud med et par okser for at pløje. Da han kom ud på marken, begyndte dyrenes horn at vokse, og voksede og voksede, så da han kom hjem, var de så store, at han ikke kunne komme ind gennem porten. Til alt held kom netop en slagter forbi, og til ham solgte han okserne på den betingelse, at slagteren også skulle have et mål roefrø, og for hvert korn skulle bonden have en daler. Det var en god forretning. Bonden gik hjem, bar frøene derhen på sin ryg, men på vejen tabte han et af dem. Slagteren betalte ham, hvad de var blevet enige om, så hvis bonden ikke havde tabt et frøkorn, havde han haft en daler mere endnu. Da han kom tilbage, var der af frøet vokset et stort træ, der nåede lige op til himlen. "Jeg må dog engang se, hvad englener tager sig for deroppe, jeg kan jo slippe nemt til det," tænkte bonden. Han klatrede derop og så, at englener var i færd med at tærsk havre. Da han havde set på det i nogen tid, mærkede han, at træet begyndte at vakle, og da han så ned, opdagede han, at der stod en og ville til at hugge det om. "Det ville være en rar redelighed, hvis jeg faldt ned herfra," tænkte han. Han kunne ikke klare sig på anden måde end ved at tage nogle af de avner, der lå i dynger deroppe, og lave en strikke af dem. Han tog også en hakke og plejl og lod sig så glide ned af tovet. Han kom netop ned i et dybt hul, så det var jo et held, at han havde hakken, så han kunne lave sig en trappe, som han kunne stige op af. Plejlen tog han med, og når han fortalte, hvad der var hændt ham, og viste den frem, kunne jo ingen tvivle på, at det var sandt.

* * *